

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาหาความรู้ เจตคติ และความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน นวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 320 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2543 ซึ่งผลการศึกษาได้นำเสนอเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ตอนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ตอนที่ 4 พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย เพศ รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อมูลเกี่ยวกับเพศ โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 320 คน เป็นเพศชาย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 45 เพศหญิง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ดังแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	144	45
หญิง	176	55
รวม	320	100

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนโดยเฉลี่ยของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำแนกออกเป็น 4 ระดับ โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีผลการเรียนระดับต่ำกว่า 1.00 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.18 ผลการเรียนระดับ 1.01 – 2.00 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.44 ผลการเรียนระดับ 2.01 – 3.00 จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.44 ผลการเรียนระดับ 3.01 – 4.00 จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 45.94 ดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผลการเรียนโดยเฉลี่ย

ผลการเรียนโดยเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1.00	7	2.18
1.01 – 2.00	43	13.44
2.01 – 3.00	123	38.44
3.01 – 4.00	147	45.94
รวม	320	100

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน รายได้ต่ำกว่า 10,000. บาท จำนวน 171 คน คิดเป็น

ร้อยละ 53.44 รายได้มากกว่า 10,001. บาทขึ้นไป จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 46.56
 ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า	10,000. บาท	171	53.44
มากกว่า	10,001. บาท	149	46.56
รวม		320	100

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัย โดยลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน เป็นหมู่บ้านในเขตชนบทหรือนอกเขตเทศบาล จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 เป็นหมู่บ้านในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย จำแนกตามลักษณะชุมชน

ลักษณะชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
เป็นหมู่บ้านในเขตชนบท/นอกเขตเทศบาล	192	60.00
เป็นหมู่บ้านในเขตเมือง/ในเขตเทศบาล	128	40.00
รวม	320	100

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากการทดสอบความรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม และศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยที่ปัจจัยความรู้พื้นฐานก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่มุ่งจะศึกษาหา ระดับความรู้พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปหาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ซึ่งการวัดความรู้พื้นฐานจะใช้แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานที่เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีคะแนนข้อละ 1 คะแนน คือ ตอบถูก 1 คะแนน ตอบไม่ถูก 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน ปรากฏว่าคะแนนความรู้พื้นฐาน ปัญหาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีคะแนนเฉลี่ย 13.52 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.82 ดังแสดงในตาราง 5 และเมื่อพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง

ตาราง 5 คะแนนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.
ความรู้พื้นฐาน	20	13.52	2.82

ตอนที่ 3 เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน

จากการทดสอบเจตคติต่อกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยที่ปัจจัยเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่มุ่งจะศึกษาหา ระดับเจตคติของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปหาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ซึ่งการวัดเจตคติจะใช้แบบวัดเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่เป็นแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยข้อที่มีข้อความมีความหมายในทางบวกจะให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง,

เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งตามลำดับ สำหรับข้อที่มีข้อความมีความหมายในทางลบจะให้คะแนนกลับกันเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ คะแนนรวมของแบบวัดเจตคติที่เป็นไปได้สูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ คือ 100 คะแนน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ คือ 20 คะแนน ปรากฏว่าคะแนนเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน มีคะแนนเฉลี่ย 70.88 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.45 ดังแสดงในตาราง 6 และเมื่อพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับดี

ตาราง 6 คะแนนเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.
เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	100	70.88	4.45

ตอนที่ 4 พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

จากการสอบถามพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม และศึกษาถึงความสัมพันธ์กับปัจจัยบางประการ โดยที่พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนเป็นผลที่เกิดจากปัจจัยบางประการ ซึ่งการวัดพฤติกรรมจะใช้แบบสอบถามพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยแต่ละข้อจะให้คะแนนเป็น 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบ ปฏิบัติทุกครั้ง, ปฏิบัติบ่อยครั้ง, ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และ ไม่เคยปฏิบัติตามลำดับ คะแนนรวมของแบบวัดพฤติกรรมที่เป็นไปได้สูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ คือ 120 คะแนน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ คือ 30 คะแนน ปรากฏว่าคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน มีคะแนนเฉลี่ย 87.80 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.81 ดังแสดงในตาราง 7 และเมื่อพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของ

ชุมชน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน มีพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับดี

ตาราง 7 คะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.
พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน	120	87.80	12.81

จากการสอบถามพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม และศึกษาถึงความสัมพันธ์กับปัจจัยบางประการ โดยที่พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนเป็นผลที่เกิดจากปัจจัยบางประการ ซึ่งการวัดพฤติกรรมได้เน้นพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน 5 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพแวดล้อม, ด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค, ด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้า, ด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกและการดูแลต้นไม้, ด้านการพัฒนาท้องถิ่น และด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แต่ละด้านประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 5 ข้อ ที่เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก โดยแต่ละข้อจะให้คะแนนเป็น 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบ ปฏิบัติทุกครั้ง, ปฏิบัติบ่อยครั้ง, ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และ ไม่เคยปฏิบัติตามลำดับ คะแนนรวมของแบบวัดพฤติกรรมแต่ละด้านที่เป็นไปได้สูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคือ 20 คะแนน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ คือ 5 คะแนน ดังแสดงในตาราง 8 ปรากฏว่าคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน มีคะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ย 15.20 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.70

ด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคมีคะแนนเฉลี่ย 15.78 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52

ด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้ามีคะแนนเฉลี่ย 15.57 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.33

ด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกและการดูแลต้นไม้มีคะแนนเฉลี่ย 15.21 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.02

ด้านการพัฒนาท้องถิ่นมีคะแนนเฉลี่ย 14.66 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.21

ด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ย 11.41 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.08

และเมื่อพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนแต่ละด้าน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพแวดล้อม, ด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค, ด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้า, ด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วย การปลูกและการดูแลต้นไม้ และด้านการพัฒนาท้องถิ่นในระดับดี ส่วนด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

ตาราง 8 คะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จำแนกตามแต่ละด้าน

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.
ด้านการรักษาความสะอาด	20	15.20	2.70
ด้านการประหยัดน้ำ	20	15.78	2.52
ด้านการประหยัดไฟฟ้า	20	15.57	2.33
ด้านการอนุรักษ์ต้นไม้	20	15.21	3.02
ด้านการพัฒนาท้องถิ่น	20	14.63	3.21
ด้านการเผยแพร่ความรู้	20	11.41	4.08
รวม	120	87.80	12.81

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม
ของชุมชน ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย เพศ รายได้ของครอบครัว
โดยเฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัย

เมื่อทดสอบเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของ
ชุมชนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ
อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยใช้วิธี t-test ดังแสดงใน
ตาราง 9 ปรากฏว่า นักเรียนชายมีคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม
ของชุมชนโดยเฉลี่ย 86.15 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.01 นักเรียนหญิงมีคะแนนพฤติกรรม
ความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยเฉลี่ย 89.15 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
11.61 เมื่อเปรียบเทียบจะพบว่าพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกัน โดยที่คะแนนพฤติกรรมความร่วมมือใน
การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนหญิงโดยเฉลี่ยจะมากกว่าคะแนนพฤติกรรมความ
ร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ($t = -2.10$)

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของ
ชุมชนของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

เพศ	จำนวน	Mean	S.D.	t
ชาย	144	86.15	14.01	
หญิง	176	89.15	11.61	-2.10 *

* ระดับนัยสำคัญ .05

เมื่อทดสอบเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000. บาทกับนักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,001. บาทขึ้นไป โดยวิธี t - test ดังแสดงในตาราง 10 ปรากฏว่า นักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000. บาท มีคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยเฉลี่ย 87.94 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.99 นักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,001. บาทขึ้นไป มีคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยเฉลี่ย 87.64 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.63 เมื่อเปรียบเทียบจะพบว่าพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนระหว่างนักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000. บาทกับนักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,001. บาทขึ้นไปไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่คะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000. บาทกับนักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,001. บาทขึ้นไปโดยเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ($t = 0.21$)

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000. บาทกับนักเรียนที่รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,001. บาทขึ้นไป

รายได้ของครอบครัว	จำนวน	Mean	S.D.	t
ต่ำกว่า 10,000. บาท	177	87.94	12.99	0.21
มากกว่า 10,001. บาทขึ้นไป	143	87.64	12.63	

เมื่อทดสอบเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของ
 ชุมชนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม
 จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขต
 ชนบทหรือนอกเขตเทศบาลกับนักเรียนที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขตเมืองหรือเขต
 เทศบาล โดยวิธี t - test ดังแสดงในตาราง 11 ปรากฏว่า นักเรียนที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่
 อาศัยเป็นเขตชนบทหรือนอกเขตเทศบาล มีคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหา
 สิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยเฉลี่ย 88.50 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.30 นักเรียนที่ลักษณะของ
 ชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขตเมืองหรือเขตเทศบาลมีคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหา
 สิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยเฉลี่ย 86.76 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.02 เมื่อเปรียบเทียบจะพบ
 ว่าพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนระหว่างนักเรียนที่ลักษณะของ
 ชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขตชนบทหรือนอกเขตเทศบาลกับนักเรียนที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยเป็น
 เขตเมืองหรือเขตเทศบาลไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่คะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการ
 แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขตชนบทหรือ
 นอกเขตเทศบาลกับนักเรียนที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขตเมืองหรือเขตเทศบาลโดยเฉลี่ย
 ใกล้เคียงกัน ($t = -1.22$)

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของ
 ชุมชนของนักเรียนที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขตชนบทหรือนอกเขตเทศบาล
 กับนักเรียนที่ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นเขตเมืองหรือเขตเทศบาล

ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัย	จำนวน	Mean	S.D.	t
เขตชนบทหรือนอกเขตเทศบาล	192	88.50	13.30	- 1.22
เขตเมืองหรือเขตเทศบาล	128	86.76	12.02	

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ดังแสดงในตาราง 12 ปรากฏว่า

ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .24^{**}$)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .19^{**}$)

เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .16^{**}$)

และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีระดับผลการเรียน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ที่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	พฤติกรรมความร่วมมือในการ แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน	ระดับ ความสัมพันธ์
		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
1.ระดับผลการเรียน	.24 **	น้อยมาก
2.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	.19 **	น้อยมาก
3.เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	.16 **	น้อยมาก

** ระดับนัยสำคัญ .01

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพรอบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ดังแสดงในตาราง 13 ปรากฏว่า

ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพรอบอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อย ($r = .41^{**}$)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพรอบอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อย ($r = .31^{**}$)

เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพรอบอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .21^{**}$)

และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน ระดับผลการเรียน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ บริเวณที่เป็นสภาพรอบในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการรักษาความสะอาด

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการรักษาความสะอาด	ระดับความสัมพันธ์
		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
1.ระดับผลการเรียน		.41 ** น้อย
2.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม		.31 ** น้อย
3.เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม		.21 ** น้อยมาก

** ระดับนัยสำคัญ .01

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ดังแสดงในตาราง 14 ปรากฏว่า

ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .15^{**}$)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .17^{**}$)

เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ($r = .06$)

และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีระดับผลการเรียน และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการประหยัดน้ำ

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการประหยัดน้ำ	ระดับความสัมพันธ์
ค่าสหสัมพันธ์ (r)		
1.ระดับผลการเรียน	.15 **	น้อยมาก
2.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	.17 **	น้อยมาก
3.เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	.06	ไม่สัมพันธ์กัน

** ระดับนัยสำคัญ .01

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้าของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 . โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ดังแสดงในตาราง 15 ปรากฏว่า

ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้าอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .15^{**}$)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้าอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .18^{**}$)

เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้าอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .13^{**}$)

และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีระดับผลการเรียน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านความประหยัดในการใช้ไฟฟ้าในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการประหยัดไฟฟ้า

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	พฤติกรรมความร่วมมือในการ แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ในด้านการประหยัดไฟฟ้า	ระดับ ความสัมพันธ์
ค่าสหสัมพันธ์ (r)		
1.ระดับผลการเรียน	.15 **	น้อยมาก
2.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	.18 **	น้อยมาก
3.เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	.13 **	น้อยมาก

** ระดับนัยสำคัญ .01

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกและการดูแลต้นไม้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ดังแสดงในตาราง 16 ปรากฏว่า

ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกและการดูแลต้นไม้อย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .16^{**}$)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกและการดูแลต้นไม้อย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .13^{*}$)

เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกและการดูแลต้นไม้อย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .20^{**}$)

และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีระดับผลการเรียน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการอนุรักษ์ต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกและการดูแลต้นไม้ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการอนุรักษ์ต้นไม้

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	พฤติกรรมความร่วมมือในการ แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ในด้านการอนุรักษ์ต้นไม้	ระดับ ความสัมพันธ์
		ค่าสหสัมพันธ์ (r)
1.ระดับผลการเรียน	.16 **	น้อยมาก
2.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	.13 *	น้อยมาก
3.เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	.20 **	น้อยมาก

* ระดับนัยสำคัญ .05, ** ระดับนัยสำคัญ .01

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการพัฒนาท้องถิ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ดังแสดงในตาราง 17 ปรากฏว่า

ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .29^{**}$)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .20^{**}$)

เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีทิศทางในทางเดียวกันในระดับความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ($r = .14^*$)

และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน มีระดับผลการเรียน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการพัฒนาท้องถิ่นในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการพัฒนาท้องถิ่น

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	พฤติกรรมความร่วมมือในการ แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับ ความสัมพันธ์
ค่าสหสัมพันธ์ (r)		
1.ระดับผลการเรียน	.29 **	น้อย
2.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	.20 **	น้อยมาก
3.เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	.14 *	น้อยมาก

* ระดับนัยสำคัญ .05, ** ระดับนัยสำคัญ .01

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ดังแสดงในตาราง 18 ปรากฏว่า

ระดับผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($r = -.05$)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($r = -.06$)

เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($r = .00$)

และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน ไม่มีปัจจัยข้อใดที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้านการเผยแพร่ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการเผยแพร่ความรู้

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	พฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนในด้านการเผยแพร่ความรู้	ระดับความสัมพันธ์
ค่าสหสัมพันธ์ (r)		
1.ระดับผลการเรียน	-.05	ไม่สัมพันธ์กัน
2.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	-.06	ไม่สัมพันธ์กัน
3.เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	.00	ไม่สัมพันธ์กัน